

ความแม่นของการวัดเชิงเส้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างภาพรังสีปริทัศน์ และภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวย

ศิรินันท์ วิเศษสินธุ*

ว.ท.บ., ท.บ., บ.ชั้นสูง (รังสีวิทยาทั่วไป),
อ.ท. (วิทยาการวินิจฉัยโรคช่องปาก)
ภาควิชาสร้างสีวิทยาช่องปากและ
แมกนิฟิล์ฟอเรียล

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ห้องพัฒนา อาคารพิศิษฐ์

ท.บ. ภาควิชาถ่ายวิภาคศาสตร์
คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ห้องน้ำ แสงสว่าง
นักศึกษาทันตแพทย์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
พิชญพูล ชุมพาณิชยวัฒนกุล
นักศึกษาทันตแพทย์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
พิชญา ไวโรจนกุล
นักศึกษาทันตแพทย์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
สาธิตา ชาติบัญชาชัย
นักศึกษาทันตแพทย์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
สุภัส งามสม
นักศึกษาทันตแพทย์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
นักศึกษาทันตแพทย์

ติดต่อเกี่ยวกับบทความ:

ศิรินันท์ วิเศษสินธุ
ภาควิชาสร้างสีวิทยาช่องปากและ
แมกนิฟิล์ฟอเรียล
6 ถ. โยธี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

อีเมล: dtswt@mahidol.ac.th

แหล่งเงินทุน: -

วันรับเรื่อง: 29 มีนาคม 2555

วันยอมรับการตีพิมพ์: 20 สิงหาคม 2555

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อประเมินความแม่นของการวัดระยะเชิงเส้นบนภาพรังสีปริทัศน์เมื่อเปรียบเทียบกับการวัดระยะบนกระดูกขากรรไกรล่างและการวัดระยะบนภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวย

วัสดุอุปกรณ์และวิธีการศึกษา: คัดเลือกกระดูกขากรรไกรล่างที่มีพื้นผิวน้อยล่างซี่ที่ 2 จำนวน 10 ชิ้น (20 ข้าง) และกำหนดตำแหน่งอ้างอิงในการวัดระยะบนกระดูกขากรรไกรล่างโดยใช้กัตตาเปอร์เซย์ดิติกบนกระดูกขากรรไกรล่างบริเวณขอบด้านใกล้กลางและด้านล่างของรูข้างคาง และแนวประสานคาง จากนั้นถ่ายภาพรังสีปริทัศน์และภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวยวัดระยะแนวตั้ง โดยวัดจากยอดปุ่มพังผืดห้อยซี่ที่ 2 ไปยังขอบล่างของรูข้างคาง และระยะแนวนอน โดยวัดจากขอบด้านใกล้กลางของรูข้างคางไปยังแนวประสานคาง บนกระดูกขากรรไกรล่าง ภาพรังสีปริทัศน์และภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวย คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์ของภาพรังสีเมื่อเทียบกับการวัดบนกระดูกขากรรไกรล่าง เปรียบเทียบความแตกต่างของระยะบนภาพรังสีแต่ละประเภทกับระยะที่วัดจากกระดูกขากรรไกรล่างด้วยการทดสอบแพร์ที ($\alpha=.05$) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์ของภาพรังสีปริทัศน์และภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวยด้วยการทดสอบที ($\alpha=.05$)

ผลการศึกษา: ระยะที่วัดจากภาพรังสีปริทัศน์และภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวยทั้งแนวตั้งและแนวนอนไม่มีความแตกต่างจากระยะที่วัดจากกระดูกขากรรไกรล่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>.05$) แต่ความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์ของภาพรังสีปริทัศน์ทั้งแนวตั้งและแนวนอนมีค่าสูงกว่าความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์ของภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<.05$)

บทสรุป: แม้ว่าภาพรังสีปริทัศน์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวย อย่างไรก็ตามภาพรังสีปริทัศน์มีความแม่นเพียงพอในการวัดระยะเชิงเส้นทั้งในแนวตั้งและแนวนอน

รหัสคำ: ความแม่น, ภาพรังสีปริทัศน์, ภาพรังสีส่วนตัวด้วยคอมพิวเตอร์แบบรังสีรูปกรวย, ระยะเชิงเส้น

Accuracy of linear measurement between panoramic radiograph and cone beam computed tomographic radiograph

Sirinun Wisetsin

B.Sc., DDS, Grad.
Dip. in Clin. Sc. (Radiology),
Diplomate Thai Board of Oral Diagnostic Sciences
Department of Oral and Maxillofacial Radiology,
Faculty of Dentistry, Mahidol University

Tawepong Arayapisit

DDS
Department of Anatomy,
Faculty of Dentistry, Mahidol University

Khwanchanok Sawaengsri

Dental student
Faculty of Dentistry, Mahidol University

Pitchayapol Chunhachatchavalkul

Dental student
Faculty of Dentistry, Mahidol University

Pichaya Wairojanakul

Dental student
Faculty of Dentistry, Mahidol University

Sathida Chatbunchachai

Dental student
Faculty of Dentistry, Mahidol University

Supak Ngamsom

Dental student
Faculty of Dentistry, Mahidol University

Correspondence author:

Sirinun Wisetsin
Department of Oral and Maxillofacial Radiology,
Faculty of Dentistry, Mahidol University
6 Yothi Street, Ratchathewi,
Bangkok 10400, Thailand.

E-mail: dtswt@mahidol.ac.th

Research grant: –

Received: 29 March 2012

Accepted: 20 August 2012

Abstract

Objective: To evaluate the accuracy of linear measurement on panoramic radiographs comparing to measurement on mandible and on cone beam computed tomographic radiographs.

Materials and methods: Ten mandibles (twenty hemimandibles) that had second premolar were selected. The gutta-percha cones were placed at anatomical points representing symphysis menti, distal and lower border of mental foramen. Panoramic and cone beam computed tomographic radiographs of the marked mandible were cautiously taken. Then, the distance from cusp tip of second premolar to lower border of mental foramen as the vertical measurement and the distance between symphysis menti and distal border of mental foramen as the horizontal measurement were determined on the panoramic and the cone beam computed tomographic radiographs as well as directly on the mandibles. The relative error of both imaging modalities was assessed. The measurement obtained from each radiograph was compared with that obtained from the same mandible by paired t-test ($\alpha=.05$). The difference of the relative error between radiographic techniques was analyzed using t-test ($\alpha=.05$).

Results: Linear measurement on each radiographic technique had no significant difference from the actual length of the mandible in horizontal and vertical distances ($p>.05$). However, the relative error was consistently greater on the panoramic radiograph than on the cone beam computed tomographic radiograph in both dimensional measurements ($p<.05$).

Conclusion: Although the panoramic radiograph was less precise than the cone beam computed tomographic radiograph, it had sufficient measurement confidence for linear morphometric assessment in both horizontal and vertical dimensions.

Keyword: accuracy, cone beam computed tomographic radiograph, linear measurement, panoramic radiograph